கலைஞரும் நானும் 35

“மருத்துவர்கள், உடல் நலமில்லாதவர்களை நலம் விசாரிப்பதுதான் வழக்கமான நடைமுறையாக இருக்கும். ஆனால், கலைஞர் அழைத்தால் ‘நீங்கள் எப்படி இருக்கீங்க, உங்க உடல்நலத்தைக் கவனித்துக் கொள்கிறீர்களா?’ என அக்கறை கொள்வார். அவரைப் போல் மனவலிமை கொண்ட தலைவரைப் பார்க்க முடியாது” எனத் தனது நினைவுகளைப் பகிர்கிறார் இதயநோய் மருத்துவர் தணிகாசலம்.

■ மருத்துவர் தணிகாசலம்

“முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களை, ஏதாவது ஒரு வகையில் தன்னுடைய இளம்பருவத்தில் அறியாதவர்கள் யாருமே இருக்க முடியாது. நான், என்னுடைய இளவயதில் பள்ளி, கல்லூரியில் படிக்கும் போதே அவரின் பேச்சாற்றலையும் எழுத்தாற்றலையும் அறிந்து, ‘இப்படி ஓர் அறிவுப் பெட்டகமா!’ என்று அதிசயித்திருக்கிறேன். பின்னாட்களில் அதை நேரிலும் அனுபவத்திருக்கிறேன்.

1972-ஆம் ஆண்டுவாக்கில், நான் சென்னை பொது மருத்துவமனையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, அவரை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு அமைந்தது. அவருடைய நெருங்கிய உறவினர் ஒருவருக்கு நெஞ்சுவலி ஏற்பட்டு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். அப்போது நான், இதயம் சார்ந்த மேற்படிப்பு முடித்துவிட்டு, அரசு மருத்துவமனைக்கு வந்திருந்தேன்.

அவரது உறவினர் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த அறையின் எதிரில், கலைஞர் அவர்களுடன் எனது மூத்த மருத்துவர்கள் பேராசிரியர் அண்ணாமலை, பேராசிரியர் கிருட்டிணகுட்டி ஆகியோரும் மற்ற மூத்த மருத்துவர்களும் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது, “உங்களில் யார் இதயநோய் நிபுணர்?” என்று அவர் கேட்டதும், அவர்கள் என்னை அழைத்தனர்.

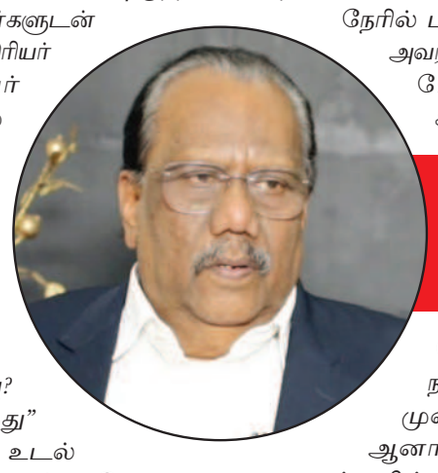

கலைஞர் என்னிடம் “என் உறவினருக்கு என்ன பாதிப்பு? என்ன சாப்பாடு கொடுப்பது” எனக் கேட்டார். நான் அவரது உடல் நலம், சிகிச்சை அளித்துள்ள விவரம் ஆகியவற்றை விளக்கியதுடன், அவருக்கான ‘டயட்’ உணவுக்கும் ஏற்பாடு செய்ததில் திருப்தியடைந்தார். அன்று அவருக்கு முக்கியமான வேலை இருந்தது. “அண்ணா சாலையில் தந்தை பெரியார் சிலை திறப்புவிழாவுக்குச் செல்ல வேண்டும். எனது கண்மணியை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

அன்றிலிருந்து தொடர்ந்து அவரது உறவினர்கள், அமைச்சர்கள், தொண்டர்கள் என யாருக்கு மருத்துவச் சிகிச்சை என்றாலும், என்னைச் சந்திக்க அனுப்பி வைப்பார். நானும் அவர்களைச் சோதித்துவிட்டு, அது தொடர்பான விவரங்களைச் சம்பந்தப்பட்டவருக்குச் சொல்லுவதைப் போலவே, கலைஞரிடமும் சொல்வேன். அவர்கள் மீது கலைஞர் கொண்டுள்ள அக்கறை அப்போது வெளிப்படும்.

என்றும் மாறாத நம்பிக்கை

ஒருவர் மேல் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டால், எந்தக் காரணத்தினாலும், யார் சொன்னாலும், கலைஞர் அந்த நம்பிக்கையை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டார். சில நேரங்களில் சிகிச்சையின் போது பிற மருத்துவர்கள் தங்களது ஆலோசனைகளைச் சொன்னாலும், கடைசியாக என் ஆலோசனையைக் கேட்டுக் கொள்வார். அவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு, அவரது சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதுபோல நான் பதில் சொல்லிவிட்டால், அந்த மருத்துவர்களின் யோசனைப்படி சிகிச்சை அளிக்க ஓகே சொல்லி விடுவார்.

அவர் என் மேல் கொண்டிருந்த இந்த நம்பிக்கை காரணமாக அவர்மீது பல மடங்கு மரியாதை உருவானது. தவிர, அவரது உடல்நலம் மீது அவரை விடவும் அதிக அக்கறை கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும், என்கிற எண்ணம் அப்படியான நம்பிக்கையைத்தான் கொடுத்தது. திரு.முரசொலி மாறன் அவர்களுக்கு சிகிச்சையின் போது அவர் என்மேல் கொண்ட நம்பிக்கையை எடுத்துச் சொல்ல வார்த்தைகளே இல்லை.

நான் அவ்வப்போது கலைஞர் அவர்களை நேரில் பார்க்கச் செல்வேன். அதற்காக அவரது உதவியாளர் சண்முகநாதனுக்கு போன் செய்வேன். அவரும் கலைஞரிடம் கேட்டறிந்து குறித்த நேரத்துக்கு வரச் சொல்லுவார். நான் பொதுவாக ஐந்து நிமிடத்துக்கு முன்பாகவே சென்றுவிடுவேன். ஆனால், அதற்கு முன்பே “டாக்டர் வந்துவிட்டாரா?” என்று கேட்பாராம். நானும் அந்தப் பழக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என இன்றும் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

‘இதயம் எங்கே’ என்று கேட்டார்!

மருத்துவக் குழுவில் பங்களிப்பு

கலைஞருக்கு முதுகுத்தண்டு கோளாறின்போது மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரது இதய நல நிபுணராக அந்தக் குழுவில் நானும் இருந்தேன். அந்த நாட்களை இப்போது நினைத்தாலும் நெஞ்சம் கணக்கும்.

சிகிச்சை முடிந்து, வீட்டுக்குச் செல்லும் முன்னர், ஒரு வாரம் மருத்துவமனையில் தங்கி ஓய்வெடுக்க வலியுறுத்தினர். அப்போது மாலை நேரத்தில் பூங்காவுக்குச் செல்வதை விரும்பியதால், அவருடன் எலும்பு மூட்டு அறுவை சிகிச்சைத் துறையில் இருந்தவர்கள் செல்வார்கள்.

நான் அவர்களுடன் செல்லாத ஒருநாளில் பூங்காவில் “ஹார்ட் எங்கே?” என்று கேட்டுள்ளார். மற்றவர்கள் விழித்தபோது “தணிகாசலத்தைக் கூப்பிடுங்கள்" என்று கூறியுள்ளார். அதுபோன்ற நேரங்களை நினைத்தால், இப்போதும் நான் நெகிழ்ந்து விடுவேன். அப்படி அவருடன் செல விடும் நேரங்களில், அவருடைய இளமைக்காலங்கள், போராட்டங்கள், திரை அனுபவங்கள் மற்றும் பல விவரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வார்.

மனவலிமையின் உச்சம்

அவருடன் செலவிடும் நேரங்களில் நகைச்சுவைக்குப் பஞ்சமே இல்லை. சரளமாக ‘பஞ்ச்’ வசனங்கள் சொல்வதில், கலைஞருக்கு நிகர் கலைஞரே. உடல்நலம் சரியில்லாத நிலையில் மருத்துவமனையில் இருந்தபோதும் தனது நகைச்சுவைப் பேச்சால் எங்களைச் சுண்டி இழுப்பார்.

முதுகுத்தண்டு சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தபோது, அது தொடர்பான ஆவணத்தில் கையெழுத்து பெற வேண்டும். அதாவது நோயாளியின் சம்மதம் பெற வேண்டும். அந்த நோயின் பெயர், தன்மை, சிகிச்சை அளிக்க வேண்டிய விவரம் ஆகியவற்றுடன், சிகிச்சையின் போதோ அல்லது அதற்குப் பிறகோ பக்க விளைவுகள் ஏற்படுமா என்ற நுணுக்கங்களை நோயாளியிடம் விளக்கி, அவர்களிடம் ஒப்புதல் பெற வேண்டும். இது உலகளாவிய நடைமுறை. அந்த ஆவணத்தைக் கொடுத்து அவரிடம் ஒப்புதல் வாங்க மருத்துவர்கள் தயங்கி நின்றதுடன், என் கையில் திணித்து கலைஞரைப் பார்க்க அனுப்பினர்.

என்னைப் பார்த்ததும் ‘என்ன’ என்று கேட்டவரிடம், “இந்தத் தாளை படித்துப் பார்த்து உங்கள் ஒப்புதல் தேவை” என்று திணறினேன். இது எதற்கு என வாங்கி வரிக்கு வரி படித்துவிட்டு சில வினாடிகள் என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். பிறகு சிரித்தவர், “என்ன ஆபத்து ஏற்படும் என்பதைத் தெள்ளத்தெளிவாகக் கூறிவிட்டாயே? நடத்து... எங்கே கையொப்பம் இடவேண்டும்?” என்று கேட்டு கையொப்பமிட்டார்.

> **ஒருவர் மேல் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டால், எந்தக் காரணத்தினாலும், யார் சொன்னாலும், கலைஞர் அந்த நம்பிக்கையை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டார்.**

அவருக்குப் பிடிக்காத ஒன்று

பிறகு அறுவை சிகிச்சை முடிந்து, தொடர் கண்காணிப்பில் இருந்த போது, நரம்பியல் நிபுணர், பரிசோதிக்கும் போது “உங்களுக்கு உணர்ச்சி இருக்கிறதா”? என்று கலைஞரிடம் கேட்டார். டாக்டரைப் பார்த்து, “எந்த உணர்ச்சி என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்” என்றார். நாங்கள் அனைவரும் சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டோம்.

பிறகு மருத்துவர் ஆள்காட்டி விரலையும், நடு விரலையும் காட்டி “தெரிகிறதா?” என்று கேட்டார். அதற்கு கலைஞர் “தெரிகிறது இரண்டு விரல்கள்” ஆனால், இந்த இரண்டு விரல்கள் எதையோ குறிப்பதால், அது எனக்குப் பிடிக்காத ‘ஒன்றை’ குறிக்கிறது” என்றார். இப்போது எங்களின் சிரிப்பை மேலும் அடக்க முடியவில்லை. அவருடைய நகைச்சுவைத் திறன் மட்டுமல்ல, வலிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, அதையும் தாண்டி தனது இயல்பை நிரூபிக்கும் அந்த மனவலிமை அசாத்தியமானது.

அவர் ஒரு சிறந்த மனிதநேயம் கொண்டவர், சிறந்த செயல்வீரர் இதனை என் சிறுவயது முதலே கண்டும், கேட்டும் இருக்கிறேன். பன்முகத்தன்மை கொண்ட கலைஞரை நினைக்கும்போது, ஐயன் திருவள்ளுவரின் வார்த்தைகள்தான் ஞாபகம் வருகிறது. ‘இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்’. என்கிற குறளுக்கேற்ப வாழ்ந்தும், செயல்படுத்தியும் காட்டியவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்.

...பகிர்வார்கள்

வகுப்பறைக்கு உள்ளிருந்து குரல்கள்!

தமிழ்நாட்டுக்கெனப் புதிய கல்விக் கொள்கையை உருவாக்கும் முயற்சிகளை அரசு செய்து வருகிறது. அதற்கென அறிவிக்கப்பட்டுள்ள குழுவில் கல்வியாளர்கள் உட்பட பல்துறை வல்லுநர்களும் இடம்பெற்றுள்ளனர். இந்த நிலையில் ஆசிரியர் சிவா (கலகல வகுப்பறை சிவா) கல்விக் கொள்கை தொடர்பாக ஒன்பதாம் வகுப்பு மாணவர்களுடன் நிகழ்த்திய கலந்துரையாடலைத் தொகுப்பாகக் கொண்டு வந்துள்ளது பாரதி புத்தகாலயம்.

‘கல்வி சார்ந்த மாற்றங்களை மட்டுமல்ல கலந்துரையாடலையும் வகுப்பறைக்குள் தொடங்க வேண்டும்’ என்கிறார் சிவா. கல்விக் கொள்கைக் குழுவில் இடம்பெற்றுள்ள கல்வியியல் எழுத்தாளர் மாடசாமி இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை அளித்துள்ளார்.

கல்வியில் என்ன மாற்றங்கள் வேண்டும் என்று மாணவர்கள் வழியே பதிவு செய்கிறது இந்த நூல். அது அவர்கள் பெயரிலேயே வெளியிடப்படுவதும் கவனிக்க வைக்கிறது.

::ப்ளாஷ்பேக்

தளபதியும் வீரரும்!

2004-ஆம் ஆண்டு மக்களவைத் தேர்தலை முன்னிட்டு கழக இளைஞர் அணியைத் தயார்படுத்தும் வகையில், தமிழ்நாடு முழுக்கச் செயல்வீரர்கள் கூட்டம் தலைவர் தளபதி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. அதன் ஒரு பகுதியாக 2003-ஆம் ஆண்டு வேதாரண்யத்தில் நடைபெற்ற செயல்வீரர் கூட்டத்துக்கு தளபதி அவர்கள் வருகை தந்தார். அப்போது அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஓய்வெடுக்கும் அறையில் அவரை சந்தித்தேன். சட்டைப்பையில் இருந்த 10 ரூபாயை தேர்தல் நிதியாக அவரிடம் அளித்தேன். ‘பெயர் என்ன?’ என்று விசாரித்தார், ‘வீரராச்சாமி’ என்றேன். அப்படியான தருணத்தில் எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படம் இது.

வீரராச்சாமி

-க.வீரராச்சாமி, புட்பவனம் கிளை துணைச் செயலாளர், வேதாரண்யம், நாகப்பட்டினம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம் பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

அன்பும் மனிதாபிமானமும்!

1969-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம், பஞ்சாப் மாநிலத்தில் நடைபெற்ற குருநானக்கின் 500-வது பிறந்த நாள் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டார் கலைஞர். அங்கு, பஞ்சாபுக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை ஒப்பிட்டுப் பேசினார் கலைஞர். “சாதி, மத, மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிக்க வேண்டும் என பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ‘குருநானக் வழி’ அறிஞர் பெருமக்கள் முழங்கியதுபோல, தமிழ்நாட்டில் ‘வள்ளுவர் வழி’ நின்று அறிஞர் பெருமக்கள் முழங்கி வருகின்றனர். அன்பும் , மனிதாபிமானமும் இல்லாதவன் ஆண்டவனை வெளியே விட்டு விடுகிறான். ஆனால், அன்பும் மனிதாபிமானமும் உள்ளவன் ஆண்டவனைத் தனக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொள்கிறான்” எனப் பேசினார். அவரது பேச்சுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 236

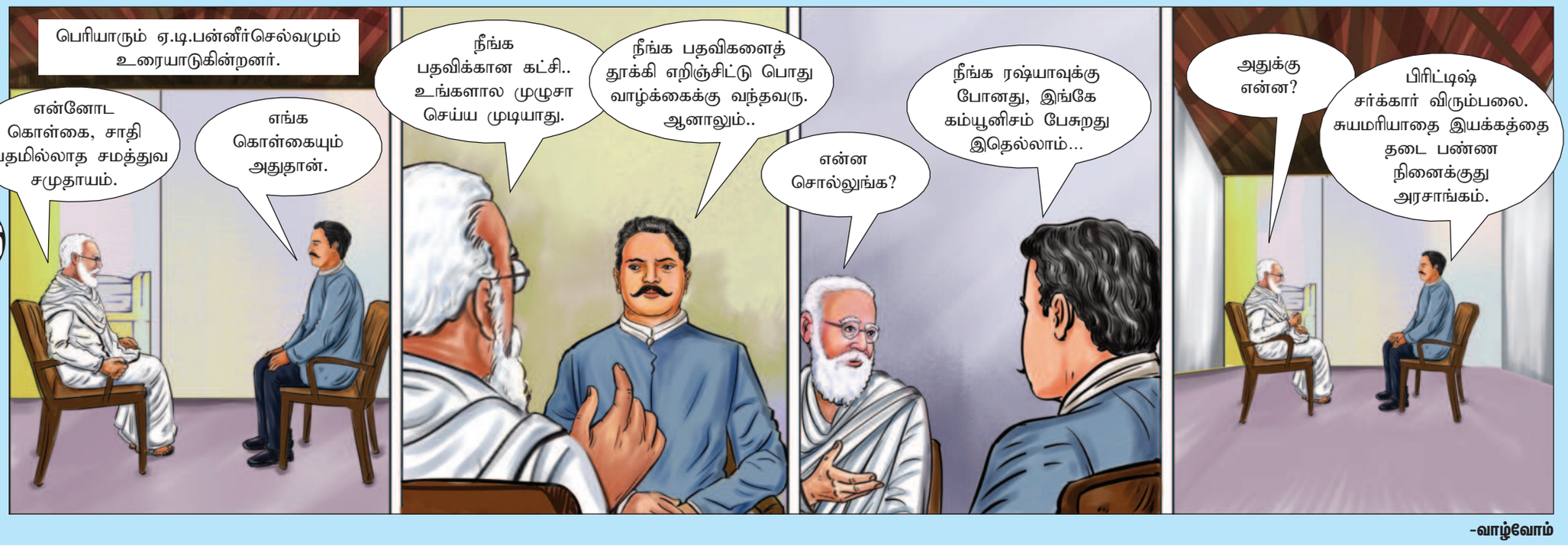

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/21 - 23 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/21-23. Phone : 28179191, 28179131